

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 182.

Tredie Sæssion.

85de Møde.

Løvedagen den 21de Februar.

(Forts.)

Rierkegaard (fortsat): Efterat jeg saaledes har berørt de Punkter, der især angaae Rentabiliteten, maatte jeg maaskee gaae over til, hvad der for mig fortrinvis maa ansees for det Afgjørende med Hensyn til mit Forsæt, at stemme for Anlæggelsen af den foreslaaede Jernbane. Og det er det, som den ærede 4de Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn saa ganske særdeles baade indtrængende og indlysende gjorde gjældende ved Sagens 2den Behandling, at det ikke kan være os ligegyldigt, da vort Fædreland engang ligger i Europa, og det endda nogenlunde paa det store Strøg i Europa, ikke saaledes som f. Ex. Norge ligesom noget affides, om saaledes hele Europa rundt om os benytter de allevegne anlagte Baner, og vi ikke faae Deel deri, men at Virkningen deraf vil blive en Udelukkelse fra Forbindelse og Samsærfsel med Europa i det Hele, som vil hevne sig dyrt paa mange Maader (Hør! Hør!). Jeg kan ikke finde det rimeligt, at det skulde gaae godt i Længden, at Danmark, hvis Hovedstad nu engang ligger paa Sjælland, og hvis Regjerings Sæde er der, at det skulde forholde sig stille saa længe, indtil der til Syvende og Sidst kom til at gaae paa den ene Side en stor Jernbanevei fra det indre Tydssland til Stettin eller en endnu nærmere By paa de pommerste Kyster og derfra pr. Dampskib i saa Tider til Sverrig og Norge, og paa den anden Side en anden over Holsteens-Jernbanen og Kiel og derfra os forbi til Gothenborg og Christiania, saaledes at vi bestandigen blive omgaaede, lagte udenfor og ligesom affkaarne. Det kan saaledes ikke være os ligegyldigt i vor hele Stilling til

Europa. Men det kan heller ikke paa nogen Maade være os ligegyldigt, forsaavidt vort Fædrelands hele folkelige Udvikling angaaer (Hør!). Thi det er i høieste Grad derpaa det kommer an, dersom det skal blive til Noget med Hævdelsen af Nationaliteten, dette aandelige Vaand, paa hvis Kraft vi nyligen have seet mærkelige Beviser; det er da i høieste Grad magtpaaliggende, at ikke Tyroleren og Pomerinken ere hinanden nærmere og mere fortrolige med hinanden, eller at vel endog Norske og Svenske have lettere ved at komme i Berøring med en heel Deel af Nordtydssland, end Sjællænderne med Jyderne (Hør!). Det er i høieste Grad magtpaaliggende, siger jeg, at de forskjellige Grupper, hvori det danske Rige er adskilt, blive bragte i saa nær Berøring med hinanden som muligt, for at de forskjellige underordnede Stændmeligheder kunne komme til at berøre hinanden, slibe sig af paa hinanden og virke gavnligt paa hinanden. Og det er for mig Hovedgrunden (Rigtigt!). Jeg troer, at det er i høieste Grad vigtigt, at det danske Folk ogsaa paa udvortes Maade og i fysisk Henseende faaer al mulig Lettelse, for at bevirke og vedligeholde den aandelige Sammensmeltning, der maa bevares, dersom vi ellers ville, at der skal være et dansk Folk, og at ikke Sjælland, saa at sige, ifølge mekanisk Nødvendighed, nærmest skal komme til at høre til Sverrig, og Jylland ligeledes, ifølge Virkningen af den udvortes Masse, til Tydssland (Hør!).

Vel har nu ogsaa en meget æret Rigsdagsmand (Rüttrichau) idag berørt, at en stor Deel af Skatteyderne maatte betale til den sjællandske Bane, uden at faae Nytte deraf. Det er et Argument, som jeg har hørt meget tidt; men jeg kan ikke komme rigtigt under Veir dermed. Jeg kjenner næsten slet ingen større offentlige